

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1404006002

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กวัง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 14 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 6 แม่กวัง ตำบล สันนาเม็ง อำเภอ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	505417	Y(UTM)	2082756	X(UTM)	505417	Y(UTM)	2082756	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีทอลอด	ทอกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง	
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		ฝายมาตรฐาน มช. 2527 มีความกว้างของสันฝาย 12.0 m.						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		

วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตัดผิวของลำน้ำ ไม่ตัดผิว ไม่มีการตัดผิวลำน้ำแม่กวัง มีลักษณะปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ มาก ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี ระดับความเสี่ยง มาก

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (มีพืชชนิดผิวน้ำเติบโตเต็มลำน้ำแม่กวัง รวมทั้งพืชชนิดผิวดิน)
- > โดยมนุษย์ จาก สิ่งปลูกสร้าง อื่นๆ (ฝายมาตรฐาน มช. 2527 มักจะมีสิ่งปลูกสร้างไหลมาติด และมีระยะห่างระหว่างตอม่อน้อยเกินไป ส่งผลให้น้ำระบายได้ช้าลง)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ฝายคอนกรีตมาตรฐาน มช. 2527 วางอยู่ในลำน้ำแม่กวัง ชาวบ้านได้มีการทูลอบเอาเสาประตูน้ำของตัวฝายออก เนื่องจากลักษณะของฝายมีบานประตูน้ำที่ถี่เกินไป ทำให้เมื่อลำน้ำแม่กวังเข้าสู่ช่วงหน้าฝน มักจะพัดพาเอาสิ่งปลูกสร้างมาติดหน้าฝาย ประกอบกับลำน้ำแม่กวังมีวัชพืช ผักตบชวาขึ้นเต็มตลอดลำน้ำช่วงดังกล่าว ส่งผลให้การระบายน้ำออกจากลำน้ำเป็นไปได้ช้า เมื่อน้ำระบายไม่ทันจึงยกระดับเอ่อล้นตลิ่งของลำน้ำแม่กวัง ไหลเข้าท่วมพื้นที่อยู่อาศัยใกล้เคียง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $65.72 \text{ m}^3/\text{s}$ รื้อถอนฝายออก พร้อมกับการก่อสร้างฝายใหม่ และวางแผนมาตรการขุดลอกเอาวัชพืชที่สะสมที่ตัวฝายออก

รูปภาพประกอบ

